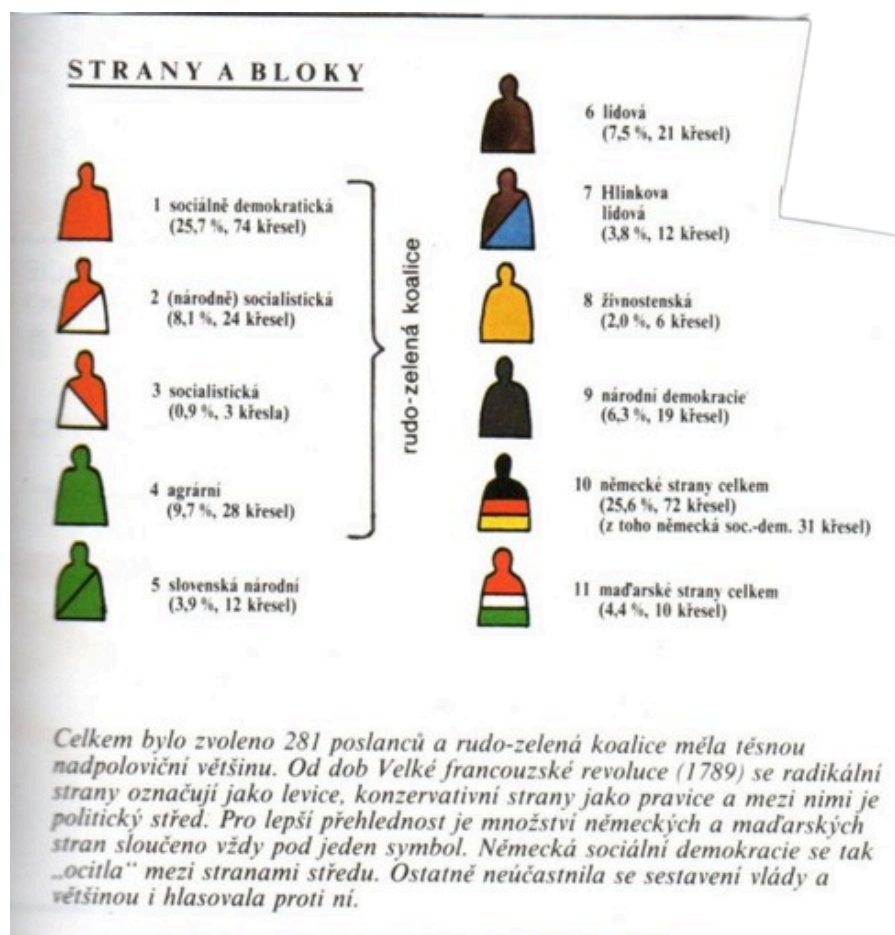
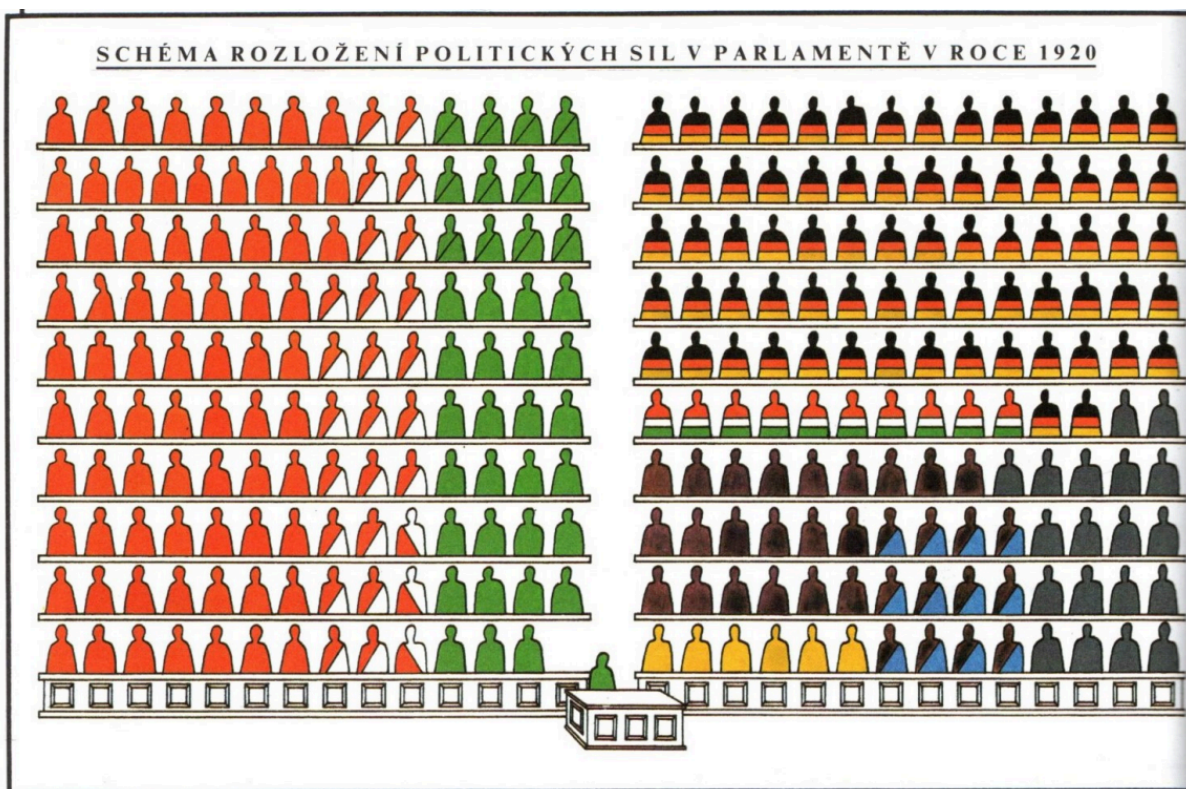

1. STANOVIŠTĚ

2. STANOVIŠTĚ

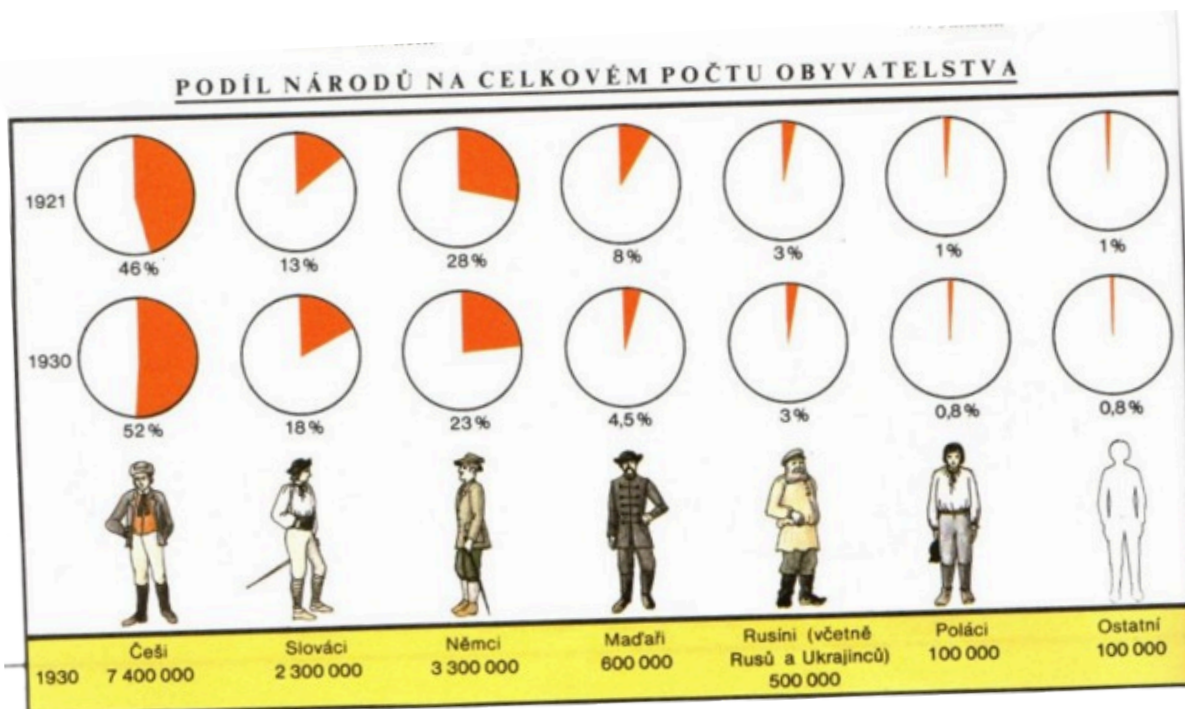

3. STANOVIŠTĚ

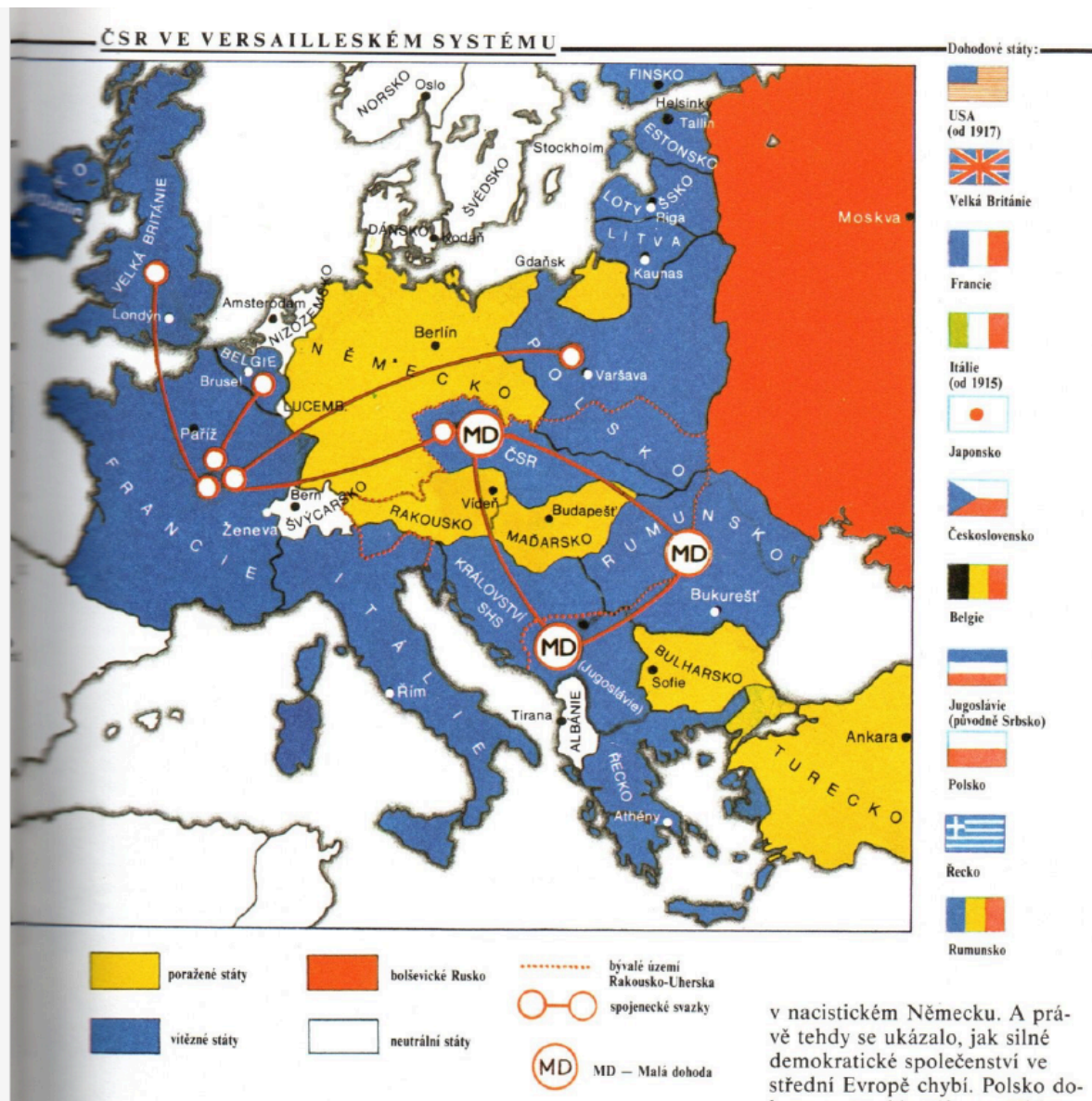
1920:	1993:
Zákony vydává Národní shromáždění.	Zákony vydává Parlament.
Národní shromáždění se skládá z Poslanecké sněmovny a Senátu.	Parlament se skládá z Poslanecké sněmovny a Senátu.
Poslaneckou sněmovnu tvoří 300 poslanců.	Poslaneckou sněmovnu tvoří 200 poslanců.
Senátorů je 150.	Senátorů je 81.
Poslanci se volí na 6 let, senátoři na 8 let.	Poslanci se volí na 4 roky, senátoři na 6 let.
Volit poslance mohou občané starší 21 let.	Volit poslance mohou občané starší 18 let.
Volit senátory mohou občané starší 26 let.	Volit senátory mohou občané starší 18 let.
Poslancem může být zvolen občan státu starší 30 let.	Poslancem může být zvolen občan státu starší 21 let.
Senátorem může být zvolen občan státu starší 45 let.	Senátorem může být zvolen občan státu starší 40 let.
V čele státu stojí prezident volený na 7 let.	V čele státu stojí prezident volený na 5 let.
Prezidentem se může stát občan starší 35 let.	Prezidentem se může stát občan starší 40 let.
Prezidenta volí poslanci a senátoři.	Prezidenta volí všichni občané státu.
Vládu tvoří premiér a ministři.	Vládu tvoří premiér a ministři.
Prezident jmenuje premiéra a na jeho návrh i ministry.	Prezident jmenuje premiéra a na jeho návrh i ministry.
Vláda je odpovědná Národnímu shromáždění.	Vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně.

MÁM PRO TEBE ÚKOL!

4. STANOVIŠTĚ

5. STANOVIŠTĚ

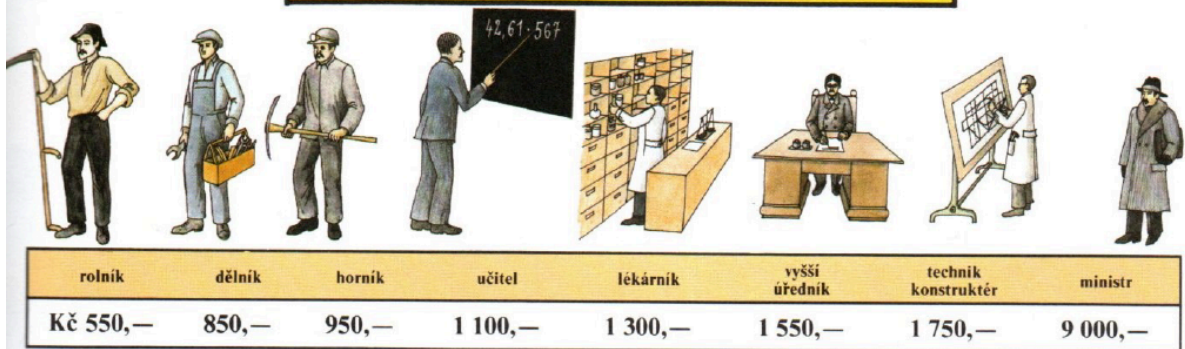
6. STANOVIŠTĚ

produkta (mleka, mouky, strouhanky, brambor i dřeva) patřil i příděl uhlí či piva v době žni. Výše deputátu záležela vždy na dohodě se zaměstnavatelem.

značné míry závislá na tom, zda hospodářství prožívalo vzestup

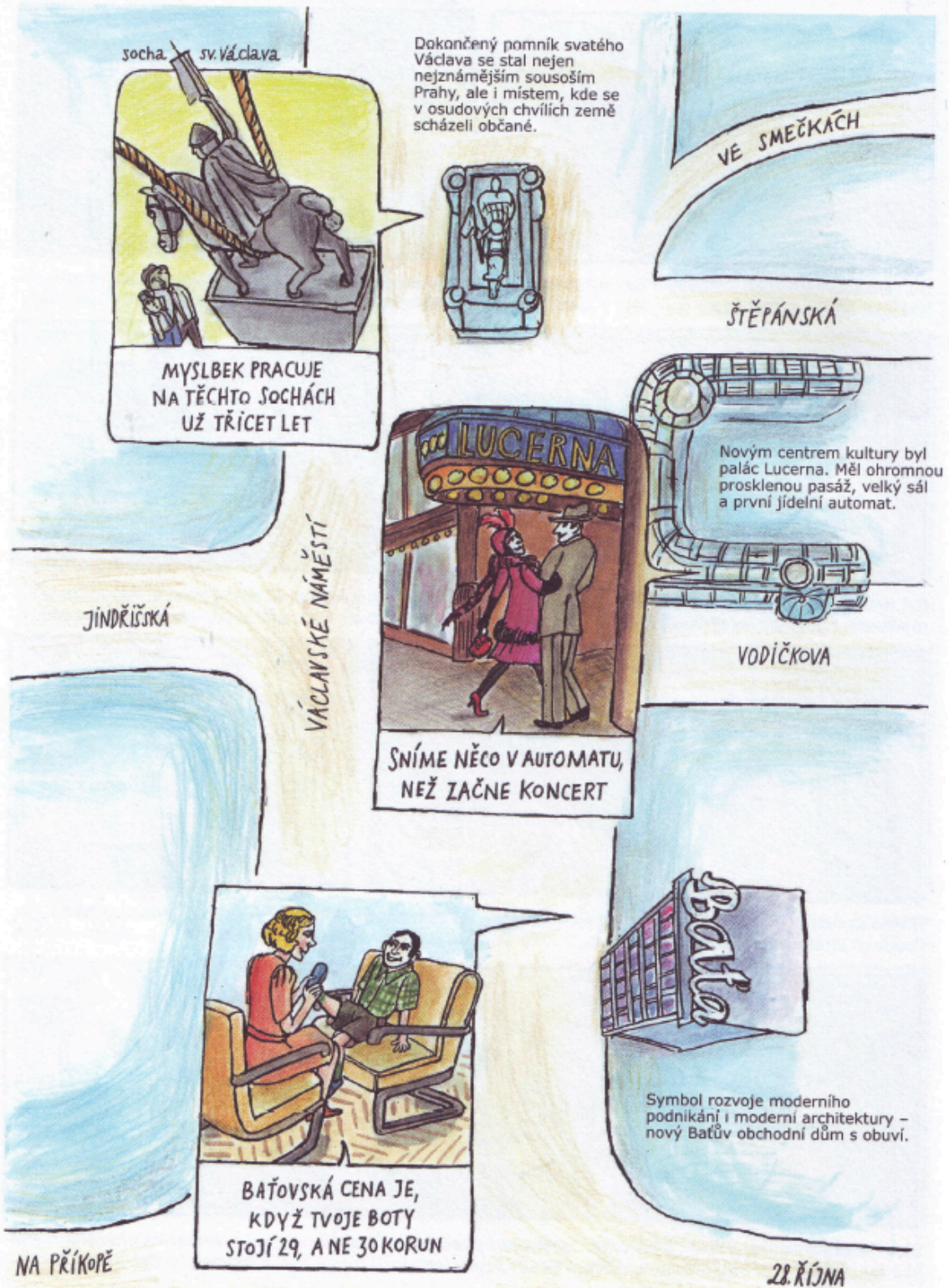

PRŮMĚRNÁ MĚSÍČNÍ MZDA 1928/29

7. STANOVIŠTĚ

Životní styl dvacátých let

První světová válka proměnila mapu světa, a hlavně střední Evropy, kam přinesla také nové politické a myšlenkové proudy, rozvoj techniky i vědeckých oborů. Měnil se životní styl, zejména ve městech. Lidé chodili do kina, tančili nové tance, poslouchali jazzovou hudbu, vznikaly další umělecké směry.

Rozhlasové vysílání z vypůjčeného skautského stanu na letišti ve Kbelích se poprvé ozvalo v listopadu 1922, v květnu 1923 už rozhlas vysílal pravidelně a v roce 1926 byla na pořadu první sportovní reportáž v Evropě.

Z letiště ve Kbelích 29. října 1923 odstartovalo Aero A-14 s prvním pasažérem do Bratislavy, který měl místo kufru pero a poznámkový blok. Československé státní aerolinie tak zahájily éru civilní letecké dopravy.

Stále důležitější roli v životě hrál sport, především fotbal. Českoslovenští sportovci se také účastnili olympijských her. První zlatou medaili získal v roce 1924 Bedřich Šupčík. Osmimetrové lano zdolal za 7,2 vteřiny.

Na silnicích přibývaly k tradičním povozům automobily. Nejlépe se dařilo továrním značkám Praga a Tatra. Popularitu si získávaly automobilové závody, a zejména nejrychlejší žena Eliška Junková.

Móda byla stále odvážnější, zvláště dámská. Ženy si poprvé ostříhaly vlasy, sukně se zkrátily od kotníků ke kolenům. Proměnilo se i prádlo – začaly se například nosit podprsenky.

Mladí lidé tančili nové tance, které do Evropy dorazily z Ameriky spolu s jazzem. Vznikala také spousta kaváren, kde lidé trávili čas hovorem, četbou novin a samozřejmě pitím kávy.

V Národním divadle měla 2. ledna 1921 premiéru hra Karla Čapka R.U.R., kde poprvé zaznělo slovo robot, které proniklo do všech jazyků světa. V roce 1927 se stáli fronty na Vest Pocket Revue Voskovce a Wericha.

Jaroslav Hašek vydal *Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války* s obrázky Josefa Lady. Kniha je slavná po celém světě. Ještě větší věhlasu dosáhlo dílo Franze Kafky, který, než zemřel, požádal přítele Maxe Broda, aby jeho rukopisy spálil.

8. STANOVIŠTĚ

9. STANOVIŠTĚ

10. STANOVIŠTĚ

Tomáš Baťa

Tomáš Baťa přišel na svět 3. dubna 1876 jako třetí z dvanácti dětí v rodině zlínského ševce. Od raného mládí přemýšlel nejen o tom, jak boty nejšikovněji vyrobit, ale také, jak jich co nejvíc prodat.

Bylo mu osmnáct, když se starším bratrem Antonínem založili vlastní dílnu. A za tři roky už začali vyrábět levné plátěné boty zvané baťovky, které se od počátku skvěle prodávaly.

Baťovy boty brzy prosluly kvalitou a lácí. V roce 1900 Baťa postavil tovární budovu a vybavil ji stroji české i německé výroby. V té době u něj pracovalo víc než sto lidí.

O čtyři roky později Tomáš Baťa odjel se třemi zaměstnanci do Spojených států amerických. Tam se nechali zaměstnat v továrně na boty. Po návratu se Baťa vše, co se naučil, snažil zúročit.

Baťa zavedl ve své továrně i novinku okoukanou v Americe – srážky ze mzdy za špatnou práci. To se ale dělníkům nelíbilo a zahájili stávkou. Tomáš Baťa však situaci vyřešil rázně.

Výroba rostla a s ní i počet zaměstnanců. Aby měli kde bydlet, začal pro ně Baťa stavět domky. Vystavěl i další budovy, které dodnes patří k panoramatu města. V roce 1908 zemřel Tomášův bratr na tuberkulózu.

Během 1. světové války Baťa obouval armádu. Polovina rakouských vojáků chodila v jeho botách. Ke konci války zaměstnával 4000 lidí. Po válce obuvnické firmy krachovaly. Baťu však zachránil odvážný nápad.

Levné boty se brzy vyprodaly. Baťův podnik se vzpamatoval a rychle se rozvíjel. Už v roce 1923 začaly na okraji Zlína vyrůstat tovární haly a řada administrativních budov.

Počet lidí, kteří pro Baťu pracovali, pořád rostl, v roce 1925 jich bylo přes pět tisíc. Nejlepší z nich navštěvovali Baťovu školu práce a zlepšovali si tak odbornost. Stále víc bot od Bati se vyváželo do zahraničí.

Na přelomu dvacátých a třicátých let zakládal Tomáš Baťa výrobní podniky po celém světě. Vyráběl sto tisíc párů obuvi denně. Zavedl také čtyřicetihodinový pracovní týden.

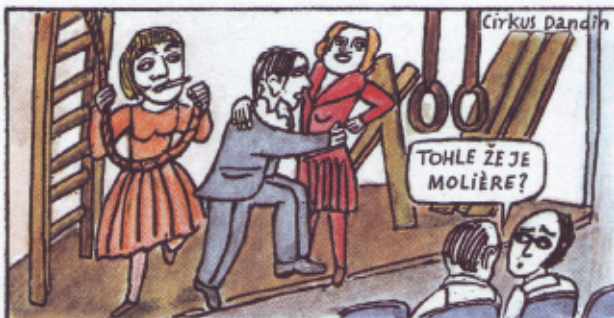

12. července 1932 se Tomáš Baťa chystal odletět z firemního letiště do Švýcarska, aby tam otevřel novou pobočku. Letadlo krátce po startu z letiště v Otrokovicích havarovalo.

Firmu převzal nevlastní bratr Tomáše Bati Jan Antonín a pokračoval v jejím rozvoji. Než v březnu 1939 opustil Československo, nechal ve Zlíně postavit několik významných budov.

Osvobozené divadlo

V roce 1925 založili členové uměleckého svazu Devětsil divadelní soubor. Ve jménu futurismu, dadaismu a poetismu chtěli divadlo osvobodit od starých postupů. V únoru 1927 k nim přišel skladatel Jaroslav Ježek.

Vzápětí se k souboru přidali Jiří Voskovec a Jan Werich. Napsali a hráli frašku Vest Pocket Revue. Diváci si ji okamžitě oblíbili. S Devětsilem se však oni i režisér Jindřich Honzl brzy rozešli.

Honzlova představení plná moderních experimentů si mnoho diváků nezískala. Zato reprízy Vest Pocket Revue byly neustále vyprodané. Lidé měli humor dvojice V+W rádi.

Už ve Vest Pocket Revue začali Voskovec s Werichem zkoušet takzvané předscény. Zatímco se za oponou přestavovaly kulisy, oba před oponou vedli vtipný rozhovor s narážkami na vše, co se právě dělo.

Nerozlučným spolupracovníkem Voskovce a Wericha se stal Jaroslav Ježek. Komponoval melodie, k nimž oba herci psali texty. Dařilo se jim to tak dobře, že mnoho jejich písní zlidovělo.

Po odchodu z Devětsilu se divadlo stěhovalo z místa na místo. Nakonec skončilo ve Vodičkově ulici v pasáži U Nováků, kde hrálo několik let.

Voskovec s Werichem si ve svých hrách dělali legraci ze všeho, co se navenek tvářilo nadutě a hlubokomyslně. Děj her prokládali tanečními vložkami a písničkami.

Osobité melodie Jaroslava Ježka byly inspirovány americkým jazzem. Ježek trpěl od dětství šedým zákallem a jeho zrak se stále zhoršoval, V+W jeho osud zvěčnili v písni Tmavomodrý svět.

Tvorba Voskovce a Wericha vždycky vycházela z dění kolem nich. V hrách Caesar, Osel a stín a Kat a blázen si dělali legraci z německého nacismu i z jeho domácích přísluhovačů.

Na jednom představení Kata a blázna sympatizanti Hitlerova Německa rušili tak, že musela zasáhnout policie. Některé noviny pak za viníka incidentu označily Osvobozené divadlo.

Po hře Kat a blázen napsali V+W ještě dvě revue. Začali také točit filmy. Byli ale unaveni a zklamáni. Chystali film s mezinárodní účastí, z natáčení nakonec sešlo.

Jednání s vedením Umělecké besedy je utvrdilo v rozhodnutí z divadla odejít. Poslední představení ale prokázalo, že obecenstvo je na jejich straně. Závěrečnou píseň s nimi zpívalo celé hlediště.

Karel Čapek

1. dubna 1920 v redakci Lidových novin přijali nového redaktora. Tehdy nikdo netušil, že se mladý doktor filozofie Karel Čapek záhy stane nejvýznamnějším českým autorem své doby.

Hra R.U.R. – příběh umělých tvorů, kteří nejsou jen oživené stroje, ale myslí a dokážou milovat jako lidé – se brzy rozletěla do celého světa. Slovo robot se stalo součástí všech světových jazyků.

Na jaře roku 1922 byl mladý spisovatel poprvé představen T. G. Masarykovi. Zkrátka se spřátelili. Čapkova kniha *Hovory s TGM* se stala významným svědectvím o našem prvním prezidentovi.

V únoru 1925 vzniká v Praze odbočka mezinárodní spisovatelské organizace PEN klub a Karel Čapek je zvolen jejím předsedou. Je zvolen i do České akademie věd, avšak zanedlouho členství odmítá.

V roce 1925 Karel Čapek dokončil na Vinohradech stavbu domu – v dnešní ulici Bratří Čapků. Každý pátek odpoledne zval k debatám přátele a přední osobnosti doby. Říkalo se jim Pátečníci.

Čapek často poutal čtenáře fantastickými nápady: jednou vynálezem trhaviny neobyčejné síly zvané Krakatit, jindy objevem inteligentních mloků. Zajímavý děj vždy nesl hluboké poselství.

Světové proslulosti dosáhla kromě hry R.U.R. také Věc Makropulos z roku 1922, zejména jako opera Leoše Janáčka. Čapkova poslední hra Matka z roku 1938 byla výzvou k boji proti nacismu.

Čapkovy Povídky z jedné a druhé kapsy, často psané jako detektivky, jejichž hrdiny jsou lidé z ulice, vycházejí znovu a znovu. Čapek rád cestoval, a psal zábavné cestopisy, které si sám ilustroval.

Vedle bohaté literární tvorby Čapek stále psal pro Lidové noviny. Zejména jeho sloupky patří ke skvostům české žurnalistiky. Byl také velmi dobrý fotograf. Jeho knížku o malé foxteriérce děti milují.

Čapkův věhlas rostl. V letech 1932–1938 byl opakovaně navrhován na udělení Nobelovy ceny za literaturu. V roce 1935 jej H. G. Wells doporučil za předsedu mezinárodního PEN klubu.

V srpnu 1935 se Karel Čapek oženil s dlouholetou přítelkyní herečkou Olgou Scheinpflugovou. Stále víc času trávili v domě ve Strži u Staré Huti u Dobříše, kde je dnes Čapkův památník.

Karel Čapek jako přesvědčený demokrat se vždy stavěl proti nacismu. Po mnichovské dohodě se stal terčem útoků krajní pravice, která se sblížovala s Německem. Umírá 25. prosince 1938.